

[Viggo Starcke.]

meget stor del af det, som staten tager, går tabt til administration, hvorved der ganske naturnødvendigt kommer mindre ud i subsidier til befolkningen, end staten tager ind udefra. Derefter tilføjer „Politikeren“ viselig følgende:

„Selvfølgelig må man se at komme bort fra de store statstilskud til nedsættelse af forbrugerpriserne, så snart det overhovedet er muligt.“

Jeg kan ikke se, at der er hverken hoved eller hale på den artikel — i hvert fald sidder hovedet i den gale ende af den.

Jeg må igen have lov til at henvise til de interessante tal fra perioden forud for den første verdenskrig indtil perioden forud for den anden verdenskrig. Da fandt der en prisstigning sted på importvarerne på 40 pct., en stigning af priserne fra producenterne også på 40 pct., men de priser, som forbrugerne måtte betale i detailhandelen, steg 80 pct. og ligger nu langt over 100 pct. over dem. Dette skyldes, at man igennem overvæltningen af skatterne, fordyrelsen af administrationen og restriktionerne netop fordyrer varerne for den almindelige forbruger, fordi man tænker i tal, i budgetter og tilskud i stedet for at føre en realitetsøkonomi og tænke i varer og produktionsmidler.

Det, vi ønsker, er et ærligt pristal. Vi ønsker ikke som de gamle partier, der bruger pristallet, der jo er ligesom en varmemåler på radiatoren, at lægge våde klude på denne varmemåler for at skjule, at priskleden er overhedet; vi ville foretrække, at de lagde de våde klude på panden. Det, vi ganske simpelt vil, er en billigere import ved at frigøre importen, en billigere produktion ved at frigøre arbejdskraften og ikke beskatte det produktive arbejde, og en billigere omsætning ved at fjerne restriktionerne og fjerne tolden. Og der er i øjeblikket en meget, meget gunstig mulighed for at afvikle hele vor toldbeskatning og toldbeskyttelse herhjemme, fordi den reelt betyder så lidt i forhold til alt det, som restriktionerne betyder.

Den danske befolkning har der ikke været noget i vejen med, det danske landbrug er et af de dygtigste, der findes i verden, den danske arbejderstand er en af de dygtigste i verden, den danske handelsstand, den danske skibsfartsstand, den danske håndværkerstand klarer sig glimrende i sammenligning med alle lande. Vi har præsteret at femdoble høstudbyttet siden 1870, og i årene 1900—1945 har vi forøget høstudbyttet fra 50 mill. afgrødeenheder til 115 mill.

afgrødeenheder, og måler man det med stigningen i befolkningen fra 2½ millioner til 4 millioner, vil det sige, at man har forøget antallet af afgrødeenheder pr. indbygger i Danmark fra 20 til 30, det vil sige med 50 pct. Produktionskraften indenfor industrien har vi i de samme år forøget fra 50 000 hk til 1 milliard hk, en kolossal stigning, som giver en forestilling om, hvad man var i stand til at frembringe af realitetsværdier, hvis produktionslivet og omsætningen fik lov at foregå i frihed. Det jævne folk, det producerende, det omsættende folk har i virkeligheden løst problemerne, og det er lovgivningsmagten, administrationen, politikerne og ministrene, der forhindrer, at alle disse vældige fremskridt i teknik, i videnskab og i dygtighed omsættes i bedre vilkår. Det er rigtigt, at man på nogle områder har fremskridt at notere for den jævne befolkning, men aldeles ikke fremskridt, som står i forhold til det, teknikken havde kunnet give. Vi kan jo faktisk i dag frembringe både mad, boliger, klæder, radioapparater, biler og fyldepenne, hvis det høje ministerium og de strenge love ville tillade det.

Fra venstres side har der dels af det ærede medlem hr. Knud Kristensen, dels af det ærede medlem hr. Laurits Pedersen været rettet forskellige bemærkninger til retsforbundet. De bemærkninger, som det ærede medlem hr. Knud Kristensen fremsatte, og som tildels falder sammen med dem, det ærede medlem hr. Laurits Pedersen fremsatte i går, er en mærkelig form for politisk lommeuld. Er det virkelig venstres eneste store nummer i angrebet på retsforbundet at sidde og pille med disse 15 mands udvalg og 17 mands udvalg og med dette, at retsforbundet i fjor lavede en valggruppe sammen med venstre og konservative, men at man i år har lavet en valggruppe sammen med socialdemokrater og radikale? Er det storpolitik, ærede medlem Knud Kristensen? Er det det, der nu skal gå over landet fra venstres talere, venstres aviser og venstres ledende artikler? Der er noget, der tyder på, at der sættes noget i gang i den retning. Er det, fordi de ikke har noget reelt angreb at rette mod os?

Jeg påpegede i min tale, at det ærede medlem hr. Knud Kristensen kun havde oplyst halvdelen af sandheden, når han meddelte, at retsforbundet sikrede regeringspartiet formandspladsen i udvalgene, men fortiede, at vi var med til at sikre, at oppositionen kunne få formandspladsen i de udvalg, der behandler oppositionens lovforslag, og det står jo oppositionen frit for at fremsætte så mange lovforslag, den